

Ima és böjtnap

Segédanyagok az 1. negyedévhez - 2019. január 5.

Téma:

A világot megváltoztató imaharcosok

Imák, amelyek megváltoztatják a világot

Tartalomjegyzék

Miért van szükség Ima- és böjtnapra?	1
Ima- és böjtnap ötletek és segédanyagok	2
Prédikáció/áhítat anyaga: „Imák, amelyek megváltoztatják a világot	3
Ajánlott délutáni imaprogramok és tevékenységek	7
Imádkozzunk úgy, hogy a világ megváltozzon – imavázlat	8
Felhívás böjtre és imára	9

Miért van szükség Ima- és böjtnapra?

Képzeld el, hogy szülő vagy, és abban a tudatban készülsz elköszönni gyermekeidtől, hogy nem fogod őket látni, csak majd az Isten országában. Mi az a legfontosabb dolog, amit elmondanál nekik?

Jézusnak megvolt ez a dilemmája, amint kereszthalála után készült visszamenni a mennybe. Mi volt a lényege tanítványainak mondott utolsó szavainak? Ahogy utolsó imáit és tanításait olvassuk *János evangéliuma* 15-17. fejezeteiben, ismétlődő témákat fedezünk fel: egység, szeretet, Isten keresése ima által. Jézus vágyakozott arra, hogy cseperedőben lévő gyülekezete nemes céllal, egységben és missziós lelkülettel gyűljön össze. Ma, amikor a világunk soha nem tapasztalt módon polarizálódott, nemzetünknek és egyházunknak meg kell fontolni Jézus tanácsát, hogy keresse a Szentlelket, és fogjon össze a misszióért. A feladat emberileg csüggesztőnek és lehetetlennek tűnik. Ezért kell úgy imádkoznunk, mint még soha a helyreállítás csodájáért, amelyet csak Isten adhat meg.

Arra hívunk, hogy imádkozz a belső szobádban. Hívunk, hogy imádkozz gyülekezeti családdal. Hívunk a világszéles *Megújulás és reformáció* ima és böjt kezdeményezésébe. Talán nem döntesz úgy, hogy teljesen tartózkodsz az enivalótól. Talán mellőzni fogod az édességet, a közösségi médiát, vagy egy ideig kevesebbet eszel, és növényi eredetű ételeket fogsz fogyasztani.

„Most és ezután, az idők végezetéig Isten népének sokkal buzgóbbnak kell lennie, sokkal éberebbnek, nem bízva saját bölcsességében, hanem Vezetője bölcsességében. Különítsenek el napokat a böjtre és az imára” (Ellen G. White: *Review and Herald*, 1904. febr. 11.)

Amint úgy döntesz, hogy sokkal jobban összpontosítasz az imára, Isten meg fog áldani, és meg fogja erősíteni a szívedet az előttünk álló, megpróbáló napokra.

CindyTutsch

a *Megújulás és reformáció* bizottság tagja

Ima- és böjtnap ötletek és segédanyagok

- **A nap programja:**

- A prédikáció/áhítat anyagát mellékeljük ebben a segédanyagban. Felhasználhatjátok a délelőtti istentiszteleten, vagy az imaóra előtt áhítatként.
- Ha délelőtti prédikációnak használjátok, alább rendelkezésre áll az alapige és a javasolt gyermektörténet.
- Ajánlott gyermektörténet:

Mondd el Sámuel elhívásának történetét 1Sámuel 3 fejezete alapján! Hangsúlyozd ki a következő lényeges pontokat:

- *Sámuel gyerek volt. Isten a gyerekeket is elhívja arra, hogy ismerjék meg Őt, és szolgáljanak Neki.*
- *Sámuel nem tudta, hogyan hallgassa meg Istent, vagy hogyan beszéljen hozzá, ezért megkérdezte Élit. Nekünk is vannak szüleink, szombatiskolai tanítóink, nagyszüleink, akik segítenek jobban megismerni Istent.*
- *Isten felhasználta Sámuel arra, hogy másokkal is megismertesse önmagát. Mi, gyerekek is segíthetünk másoknak abban, hogy szavaink és tetteink által megismerhessék az Ő szeretetét.*

Segédanyagok:

- **A vezető számára:** Ajánlott délutáni imaprogram biztosított. Szánjunk minimum 2 órát erre, de engedjük, hogy a Szentlélek vezessen. Sokan az egész délutánra tervezik az imát. Engedd meg a Szentléleknek, hogy Ő határozza meg az időt.
- **A vezető számára:** Nyomtassuk ki az „*Imádkozzunk úgy, hogy megváltoztassuk a világot!*” c. segédanyagot,
- További forrásként a böjtléshez a 10. oldalon megtalálható „*Felhívás böjtre és imára*” című rész.

Áhítat a 2019. január 5-ei Ima- és böjtnaphoz

Imák, amelyek megváltoztatják a világot

Gondolatok az *Ima- és böjtnapra* (2019. január 6.)

A nevét csak 11-szer említi a Szentírás. Története másfél fejezetet ölel fel, s aztán visszasimul a mindennapi életbe. Egyetlen feljegyzett imája azonban megváltoztatott egy egész nemzetet.

Nem igazán jósolta volna meg senki, hogy világot megváltoztató imaharcos lesz belőle – részben, mert nőként élt egy olyan korban, amikor a nők csendes háttérszereplők voltak csupán.

- Végezték mindennapi teendőiket, gondoskodtak családjuk szükségleteiről.

- Gyerekeket szültek, rendben tartották az otthonukat, főztek.

- Minden nap reggelén találkoztak a kútnál, hogy beszélgessenek, és megtöltsék a korsóikat vízzel.

Ám ott a kútnál kiderült egy másik titok, amiért a legtöbben nem választották volna éppen ezt az asszonyt olyan imaharcosnak, aki a nemzet megváltozásáért imádkozik.

Az emberek bűnösnek tartották őt. Számkivetettnek. Nem amiatt, amit tett, hanem amiatt, amit nem tett, mert nem volt képes rá.

1Sám 1:2 egyszerűen fejezi ki: „*Annának nem voltak gyermekei.*”

Abban a világban, amikor az asszonyok értékét abban mérték, hogy hány fiút szültek a férjüknek, Anna terméketlen volt. Meddőségét az emberek Istentől való büntetésnek tekintették. Ahogy Anna elhaladt a piaci árusok asztalai mellett, húzta a vizet a kútból, ment a zsinagógába szombatonként, folyton látnia kellett az emberek megvető tekintetét. Hallotta, amint összesúgnak a háta mögött. Észrevette, hogy elfordulnak tőle. Szíve fáj, mert egykori barátai nem néztek már a szemébe, nem is beszélgettek vele. A magány úgy vette körül, mint egy óriási takaró.

És mi van, ha mindez igaz? Mi van, ha Isten tényleg bünteti őt? Vajon mit követett el? Olyan keményen próbálkozott, hogy helyesen éljen! Imádkozott, de Isten hallgatott. Törte a fejét, vajon az ÚR is elfordult már tőle, és nem akar vele közösséget? Bűntudat és szégyen töltötte be a szívét.

De semmi sem volt olyan fájdalmas, mint az az első éjszaka, az, amikor a férje egy új, fiatal feleséget hozott sátrába, Penninát. Szörnyű bánat mardosta, keserű könnyeket hullatott, amikor először feküdt le egyedül, tudván azt, hogy a férje egy másik asszonnal osztja meg egykori, közös ágyukat.

Amint Pennina teste kezdett nehezülni a régóta várt gyermek terhétől, Anna szégyene még mélyebb lett. Miért nem ő? Mivel érdemelte ki a meddőséget? Miért nem ad neki Isten egy gyermeket, akit a sajátjának nevezhet? De csöndben maradt. A barátai is távol tartották magukat tőle. Férje pedig családot alapított második feleségével.

Pennina családja növekedett, még több fia és lánya született. Ám Pennina szívében valami más is növekedett: saját fájdalma. Habár Isten megáldotta őt gyermekekkel, egyetlen dolgot nem kapott meg: férje szerelmét.

Sámuel első könyvének szerzője egyszerűen fogalmaz, amikor e két asszony harcáról ír: *„Valahányszor Elkána áldozott, Peninnának, a feleségének és minden fiának és leányának áldozati részt adott. Annának pedig kétakkora részt adott, mivel Annát igen szerette. De az ÚR bezárta az ő méhét”* (1Sám 1:4-5, ÚRK).

Anna gyermek után vágyott, Peninnának születtek fiai és lányai. Pennina a férje szerelmére áhítozott, de a férfi Annát szerette.

Vetélytársak lettek tehát, akik egy lakhelyen és egy férjen osztoztak.

„Vetélytársa ezért igen bosszantotta Annát, hogy fölingerelje, mivel az ÚR bezárta méhét” (6. vers). A Biblia elmondja, hogy Pennina szándékosan sértegette Annát: szíve legmélyebb sebére szurkálta, azt, hogy meddő volt.

Sajnos a legrettegettebb pillanatok akkor jöttek el a két asszony számára, amikor a silósi templomba tartottak, hogy áldozatot mutassanak be Istennek. *„Így történt ez esztendőről esztendőre. Valahányszor fölment az ÚR házába, ezzel bosszantotta. Ő pedig sírt, és semmit sem evett”* (7. vers). Az istentisztelet és ünneplés ideje lett az év legnyomorúságosabb időszaka, évről évre. Istentisztelet helyett Anna csak sírt és sírt.

A történetben találunk egy információ-töredéket, ami első látásra mintha egyáltalán nem illene bele a mozaikba. *„Ott pedig Éli két fia, Hofni és Fineás volt az ÚR papja”* (3. vers, ÚRK). Miért említi őket a történet kellős közepén, ami a szívük vágyáért küzdő asszonyokról szól?

Ez az apró adalék bepillantást enged a nagyobb képbe is.

Hofni és Fineás az Úr templomának papjai voltak. Feladatuk az volt, hogy az izraelitákat az Isten tiszteletére, ismeretére, valamint a vele való közösségre vezessék. Csak éppen volt egy kis problémájuk. *„Éli fiai azonban gonosz emberek voltak, nem ismerték az Urat”* (1Sám 2:12). A papok nem ismerték Istent, és nem törődtek azzal, hogy neki szolgáljanak. Nem engedelmességek az áldozatokra vonatkozó isteni parancsoknak, és az embereket is arra kényszerítették, hogy engedetlenek legyenek. Asszonyokkal folytattak viszonyt, akik a templomba jöttek. Apjuk, Éli, tudta ezt. Tiltakozott is, dorgálta a fiait: *„Ne tegyétek ezt, fiaim! Vétkessé teszitek az ÚR népét”* (24. vers). De ők nem hallgattak apjukra, Éli pedig nem mert semmit sem tenni ellenük.

Vétkük azonban kihatott a nemzetre és a gyülekezetre. *„Abban az időben igen ritkán volt az Úrnak kijelentése, nem volt gyakran látomás”* (1Sám 3:1, ÚRK). Isten nem szólt népének egészéhez. Az emberek nem tanulmányozták az írásokat, nem növekedtek a hitben. Isten mécsese, ami a Szentlelket jelképezte, halványan pislogott a sátorban (3. vers), jelezvén azt, hogy a Szentlélek lassan megvonatik a néptől, amely nem figyelt többé rá.

Anna kesergett, a gyülekezet haldoklott. De Isten figyelt.

Anna szíve olyan szomorú volt, hogy már nem tudott enni (1Sám 1:7). Végül úgy döntött, Isten színe elé viszi a bánatát. Hátrahagyva családját bement a templomba. Mivel fájdalma olyan nagy volt, csak zokogni tudott, ajka némán mozgott. Imáját csak magában mondta el, így öntötte ki szívét őszintén és teljesen az Úr előtt. *„Az asszony lelkében elkeseredve könyörgött az Úrnak, és igen sírt”* (10. vers). Megígérte Istennek, hogy ha meghallgatja imáját, és egy fiúgyermeket ad neki, őt teljesen neki ajándékozza, reményeivel és álmaival együtt.

Éli éppen arra járt, és hallotta Anna imáját. Olyan régen történt, hogy bárkit is őszintén, szívből hallott volna imádkozni, hogy azt hitte, Anna részeg. Másoknak bizonyára ez volt a szokása. Megdögrálta az asszonyt, de ő nem engedte magát eltéríteni a küldetésétől. *„Nem, uram! Bánatos lelkű asszony vagyok én. Sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az ÚR előtt. Ne tartsd a te szolgálóleányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szóltam mind ez idáig”* (15-16. vers, ÚRK). Megtört szívű és megvetett volt ugyan, de mindezt átadta az Úrnak őszintén, teljes szívből, és várta a válaszát.

„Éli így felelt neki: Eredj el békességgel, és Izráel Istene teljesítse kérésedet, amit tőle kértél” (17. vers, ÚRK). Anna hitt éli szavainak. Felkelt, hazament, és bízott abban, hogy Isten majd csak válaszol valahogyan. *„elment az asszony a maga útjára; evett, és arca többé nem volt szomorú”* (18. vers, ÚRK). Hitt. Nem volt már oka szomorkodni. Isten válaszolni fog.

Nem tudjuk, mennyi idő telt el. A Biblia egyszerűen így mondja: *„Az történt egy idő múlva...”*, hogy Anna várandós lett, és fiút szült. A fiúcska neve is nyilvánvalóvá tette, hogy ajándék az Istentől, aki meghallgatja az imákat: Sámuel, ami azt jelenti, „meghallgatott az Isten”.

A reménykedés és várakozás hosszú évei után Anna kapott egy fiút. Legtöbben ragaszkodnánk a hőn várt gyerekhez, és látótávolságon kívül sem engednénk. Anna azonban ígéretet tett az Istennek, és odaszentelte fiát arra, hogy egész életére az Urat szolgálja. Tehát, miután elválasztotta, elvitte Silóba, és Éli gondjaira bízta. Odaadta őt, akire mindennél inkább vágyott, és hitte, hogy Isten az ő szolgálatára és dicsőségére fogja használni Sámuelet. És így is történt.

Így kezdődött egy olyan barátság, ami megváltoztatta az izraelita nemzetet. *„Sámuel pedig fölnövekedett, és az ÚR vele volt, és semmit sem hagyott a földre hullani beszédéből. És megtudta egész Izráel Dántól Beérsebáig, hogy az ÚR prófétájaként rendelte Sámuelet. És az ÚR újból kezdett megjelenni Silóban azután, hogy kijelentette magát Sámuelnek Silóban az ÚR beszéde által”* (1Sám 3:19-21, ÚRK).

Isten ismét szólt az ő népéhez. Újra kinyilatkoztatta magát, újra vezette és irányította őket. Ez pedig egy elég valószínűtlen, világot megváltoztató imaharcosnak volt köszönhető.

Mit tanít nekünk Anna története az imádságról, világunk megváltoztatásáról?

1. Böjt és ima. Vannak dolgok, amikért annyira mélyen aggódunk, hogy úgy érezzük, böjtölni és imádozni kell értük. Anna esetében ez a fájdalom volt, amit amiatt érzett, hogy nem

született gyermeke. A mi életünkben mi okoz akkora keserűséget, hogy böjtölnünk és imádkoznunk kell érte? A gyermekeink? Csaádunk és barátaink, akik nem ismerik Istent? Valamiféle bűn, vagy függőség, amit le kell győzni? Kihívások, amelyek elkeserítenek és akadályoznak abban, hogy olyan életet éljünk, amilyenre Isten elhív bennünket? Mint gyülekezeti családot mi készítenek arra, hogy böjtöljünk és imádkozzunk? Családunk, a hiányzó tagok, a Krisztus, és a tőle származó béke és öröm nélkül élő szomszédok? Vajon azért böjtölünk és imádkozunk, hogy Isten gyermekei üdvösséget nyerjenek, és lelkileg növekedjenek? Az egyház kihívásai is arra készítenek, hogy imádkozzunk azokért?

2. Legyünk reálisak! Minden héten együtt imádkozunk úgy, mint gyülekezet. Imádkozunk az emberek szükségleteiért (egészség, munka, anyagiak). Imádkozunk az istentisztelet áldásos voltaért, a prédikátorokért. Ezek a dolgok valóban fontosak, de ezek jelentik szívünk mély vágyakozását? Anna nem a tipikus imakéréseket sorolta fel, hanem bevallotta fájdalmát és keserűségét, reményeit és álmait. Anna imája világossá teszi azt, hogy szükségünk van arra, hogy a mélyére menjünk mindannak, ami a szívünkben van.

- Szükségünk van arra, hogy a gyülekezetünkben tapasztalható fájdalmak és megosztottság megoldásáért imádkozzunk?
- Szükségünk van arra, hogy a bűnbocsánatért, a gyógyulásért, a bátorságért imádkozzunk?
- Milyen céljai, látása, álmai vannak a gyülekezetünknek? Imádkozunk ezekért?
- Vannak olyan egyéni fájdalmaink, amelyekért a gyülekezet együtt imádkozhatna?
- Ki hiányzik szombat délelőttünként? Hogyan imádkozhatunk értük?

3. Szánjunk oda mindent Istennek! Anna imádkozott azért, amire szíve mélyéből vágyott, de megígérte Istennek, hogy mindent visszaad neki, és bíz benne, hogy akarata szerint teljesítse tervét. Kérhetett volna Istentől gyermeket, s aztán kapaszkodhatott volna bele erősen, de imádságos szívvel eltökélte magában, hogy engedi Istent úgy használni álmát, ahogyan Ő a legjobbnak látja. Mi is felajánlhatjuk az emberekkel kapcsolatos reményeinket, gyülekezetünket, szolgálatunkat, és odaszánhatjuk azokat az Istennek, kérve Őt, hogy mindent tegyen az Ő akarata szerint.

4. Várjuk el, hogy Isten válaszol. Amikor Éli beszélt, Anna figyelt rá, mert hitte, hogy Isten válaszolni fog. Úgy imádkozunk-e, hogy várjuk Isten válaszát? Vagy csak reméljük, hogy Ő meghallgat és válaszol? Meg kell vallanunk kételyeinket, és kérni Istent, hogy mélyítse el bizalmunkat. Igényeljük az ígéreteit! Köszönjük meg előre, amit tenni fog, még ha az adott pillanatban nem is látjuk, hogy bármi történne.

5. Hagyjuk abba a sírást! Talán nem sírunk olyan keservesen, mint Anna, de túl gyakran előfordul, hogy ima után is aggódva állunk fel, és továbbra is próbáljuk megfejtetni az embereket, a szükségleteket és a körülményeket, amiket éppen az imént adtunk át Isten kezébe. De döntsük el: tovább aggódunk, vagy hinni kezdjük, hogy Isten munkálkodik? Anna elment, és „*arca többé nem volt szomorú*”. Hitte, hogy Isten meghallgatta őt, és válaszolni fog, ezért elengedte aggodalmait, és nála hagyta azokat. Amikor úgy érezzük, vissza kell vennünk Istentől azt, amit már odaadtunk, és megint csak töprengeni és rágódni a dolgokon, akkor adjuk vissza neki, újra meg újra. Aztán köszönjük meg, hogy Ő már dolgozik a megoldásokon.

6. Várjunk és dolgozzunk. Anna imái „idő múltával” nyertek választ. Bár türelmesen várt Isten válaszára, mégsem ült karba tett kézzel. Megtette a maga részét abban, hogy a válasz megérkezessen. Hogyan lehetünk mi is a válasz része? Megmutathatjuk Isten szeretetét azok felé, akikért imádkozunk? Ha megkértük, hogy segítsen a bűn ellen küzdeni, megtesszük ebben a magunk részét? Eldöntjük, hogy az ő erejével elfutunk, nemet mondunk, vagy új szokásokat alakítunk ki? Megkérdezzük az Úrtól, hogy mit is tegyünk addig, amíg a válaszára várunk?

7. Dicsőítsük Őt, és adjunk hálát neki! Amikor Anna felvitte Sámuelét az Úr házába, dicsőítette az Istent. *„Örömet szerzett szívemnek az Úr, felemelte arcomat az Úr. Tudok már mit felelni ellenségeimnek, mert szabadításodnak örvendezhetek. Nincs olyan szent, mint az Úr, rajtad kívül senki sincsen, nincs olyan kőszikla, mint a mi Istenünk”* (1Sám 2:1-2, ÚRK). Adjunk dicsőséget és hálát Istennek mindazért, amit tett, és nem azért, mintha neki szüksége lenne a dicsőítésünkre, hanem azért, amit a dicsőítés *a mi* szívünkben és elménkben tesz. A hálaadás pedig emlékeztet bennünket arra, hogy kicsoda az Isten, hogyan gondoskodik rólunk, és hogyan ad bátorságot a következő csatához.

Mi is lehetünk világot megváltoztató imaharcosok. Persze, a szó szoros értelmében nem az egész világot fogjuk megváltoztatni, de a környezetünket igen, vagy talán csak egy ember kis világát, de azt az örökkévalóságra. Az az egy személy pedig változást hozhat egy másik életébe, és így tovább, és így tovább, ahogyan a víz továbbgyűrűzik. Az örökkévalóságnak ezen az oldalán talán nem látjuk világosan imáink hatását, de egy napon – egy nagyon közeli napon – Jézus hazavisz bennünket, és akkor az öröklét áll majd rendelkezésünkre, hogy megtudjuk, hogyan használta fel Isten az egyszerű emberek imáit – mint amilyen Anna is volt – arra, hogy megváltoztassa a világot.

Ajánlott délutáni imaprogram és tevékenységek

Helyszín: Gyülekezzetek össze a gyülekezeti teremben az imaalkalom elkezdéséhez.

Bevezetés: Néhány ének után, ami megteremti az áhítat légkörét, egy énekvezető vezesse a csoportot az „Ó, mily hű barátunk, Jézus” című énekben (HÉ 300), miközben azért fohászkodunk, hogy Isten találja meg az utat a szívünkhöz.

Kezdő ima és köszöntés: Az imaszolgálati vezető, vagy egy kijelölt vezető köszöntsön mindenkit az alkalmon, majd olvassa fel az áhítatot, ha ezt korábban nem tette meg.

Eligazítások: Adj eligazítást az imádságokkal kapcsolatosan az imaötletre vonatkozóan, amikre oda kell figyelni, és adj információkat a délutáni programról.

Ima: Hagyjunk legalább két-három órát az imára! Ez az idő nagyon hamar el fog telni. Sokan szeretik az egész délutánt imában tölteni. Mindenképpen az ima legyen a központban, ne a beszélgetés vagy a prédikáció! Ez az ima napja.

Befejezés: Az imaalkalom befejezéseként énekeljünk néhány dicsőítő éneket! Köszönjük meg Istennek mindazt, amit tenni fog! Beszéljünk a lehetőségekről, hogy imáinkat hogyan követhetnék tettek!

Egyes gyülekezetekben különleges szeretetvendégséget szerveznek, amivel együtt fejezik be a böjtöt. Legyenek egyszerűek az ételek, de terítsetek meg kreatívan, hogy ezzel is megteremtsétek a különleges légkört.

Imádkozzunk úgy, hogy a világ megváltozzon - imavázlat

Kezdjük odaszentelő imával: Az imacsoport vezetője odaszentelheti ezt az imaórát Istennek. Hívja meg az Urat, hogy legyen övé minden hatalom és dicsőség, dolgozzon a szívekben, győzze meg, bátorítsa, bízza meg, erősítse őket! Hívjon meg másokat is arra, hogy imádkozzanak odaszánásért, átadásért, hogy szenteljék teljesen Istennek ezt az időt, és kérjék meg, hogy vezesse őket. Kérjék, mutassa meg, kiért kell imádkoznunk, és azért is, hogy úgy lássuk az embereket, ahogyan Isten látja őket, hadd mélyüljön el a szeretetünk irántuk, és törjön meg szívünk másokért.

Imádkozzunk valóságosan! Töltsük azzal az idő legnagyobb részét, hogy imádkozunk szívünk valódi szükségleteiért, másokért, az egyházért. Lesznek csendes perceink is. Vezessük az embereket úgy az imában, hogy kérdéseket teszünk fel nekik. Emlékezzünk, milyen kérdéseket vetett fel Anna imája:

- Szükséges imádkoznunk a fájdalmainkért, az egyházban/gyülekezetben tapasztalható megosztottságért?
- Szükséges imádkoznunk a bűnbocsánatért? A gyógyulásért? A bátorságért?
- Milyen céljai, álmai, látása van a gyülekezetünknek? Valóban imádkozunk ezekért?
- Vannak személyes fájdalmaink, amikért a gyülekezetnek is imádkoznia kellene?
- Ki hiányzik szombat délelőttönként? Imádkozunk értük?

Talán a legkönnyebb ott kezdeni, hogy imádkozunk az emberekért. Kérjünk meg mindenkit, hogy emeljék fel imában mindazokat, akiket szeretnének odaszánni Istennek. Bátorítsuk őket, hogy csak keresztneveket használjanak az imákban, és ne említsenek túl sok részletet mások életéből. Összpontosítsanak arra, hogy üdvösségükért imádkozzanak, és igényeljék Isten ígéreteit. Amikor egy-egy ima elhangzik, mindig kérdezzük meg a többieket, ki szeretne azért a konkrét személyért imádkozni. Például: „Valaki még csatlakozik az Alízért mondott imához?”

Engedjünk, hogy az imaóra spontán alakuljon, de irányítsuk is, amikor szükséges. Egy adott ponton kérdezzük meg: „Ki hiányzik szombat délelőttönként? A gyülekezeti tagok közül kikért kell imádkoznunk?” Bátorítsuk az embereket, hogy ne az emberek életének konkrét részleteit sorolják fel, hanem imádkozzanak Isten hatalmának megnyilvánulásáért. Semmiképp ne támogassuk az imában elhangzó „szent pletykát”, hanem imádkozzunk az emberekért fenntartások, ítélet és kritizálás nélkül!

Következő lépésben imádkozzunk a gyülekezetért! Kezdjük így: „Atyánk, szeretnénk, ha gyülekezetünk egy biztonságos hely lenne az emberek számára, hogy nyugodtan bejöhessenek, és megismerjenek téged. Tedd ezt a közösséget egy biztonságos helyé, ahol

növekedhetnek, sőt, el is eshetnek, miközben veled kezdenek járni. Vannak dolgok, amiket a gyülekezetnek be kell vallania, és amikért bocsánatot kell kérnie?

Szánjuk oda Istennek, amiért/akiért imádkozunk! Anna imádkozott Sámuelért, aztán neki is adta őt, teljes szívből. Szánjuk időt arra, hogy adjuk át Istennek teljesen az embereket és az élethelyzeteket, akikért/amikért imádkoztunk. Ilyenkor feladjuk az aggodalomra való jogunkat, vagy azt az elgondolásunkat, hogy a dolgoknak csakis egy bizonyos módon kell megoldódnuk; és engedélyt adunk Istennek arra, hogy úgy cselekedjen, ahogyan Ő szeretne. Ez annak is az ideje, hogy bevalljuk Istennek, ha kételkedtünk benne, vagy abban, hogy Ő válaszol. A vezető imádkozzon először, így mutasson példát a többieknek. Aztán kérje meg a többieket az imára, s arra, hogy teljesen adják át kéréseiket Istennek, adják oda aggodalmaikat, kételyeiket és félelmeiket.

Várjuk el, hogy Isten válaszoljon. Töltsünk időt azzal, hogy építsük az Istenbe vetett hitünket, és bízzunk megígért válaszaiban. Köszönjük meg neki, hogy szereti az embereket, akikért imádkozunk, sokkal jobban, mint ahogyan mi. Dicsőítsük Őt azért, hogy többet akar adni ezeknek a személyeknek, mint amit mi remélni vagy elképzelni tudnánk. Igényeljük a Biblia ígéreteit, hogy Istennek terve és álma van gyermekei részére, és *be fogja végezni* a jó munkát, amit elkezdett értük.

Legyünk része a válasznak! Kérjük meg Istent, hogy mutassa meg, hogyan lehetünk része mi magunk is a válasznak! Kérjük, adjon ötleteket, vagy késztesen olyan tettekre és szavakra, amelyek az ő szeretetéről tanúskodnak! Imádkozzunk azért is, hogy óvjon meg attól, olyasmit tegyünk vagy mondjunk, ami kárt okoz, vagy rosszul mutatja be Őt! Az imaóra ezen része emlékeztet arra, hogy nekünk is van feladatunk.

Mielőtt befejeznénk, kérdezzük meg, van-e még valakinek imakérése. Az imák alatt még eszünkbe juthatnak emberek vagy helyzetek, továbbá a félénkebbek nehezebben szólnak meg. Imádozzunk újra a fenti lépések szerint, ez alkalommal kicsit gyorsabban.

Dicsőítés és hálaadás. Zárjuk a délutánt dicsőítéssel és hálaadással! Kérjük meg a jelenlévőket, hogy most csak Istenre figyeljenek! Köszönjék meg neki csodás lényét! Köszönjék meg neki, amit tesz, és amit tenni fog!

Zárjuk a délutánt egy-két dicsőítő énekkel és hálaadással!

Felhívás böjtre és imára

„Mostantól kezdve az idők végezetéig Isten népe vegye komolyabban a dolgot, legyen éberebb, ne bízzék saját, hanem Vezetője bölcsességében. ... Nem lehet *megkövetelni* a teljes tartózkodást az ételektől, hanem mértékletesen egyenek a legegyszerűbb ételekből” (Ellen G. White: *Étrendi és táplálkozási tanácsok*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 148. o.).

„A Bibliában a böjt nem egy választási lehetőség. Sokkal inkább: adott tény. Mt 6:17 nem azt mondja, »Ha böjtölsz«, hanem azt, »Amikor böjtölsz«. A böjt mindig is a hívők életmódjának része volt, csakúgy, mint az imádság és a Biblia tanulmányozása. A Biblia szinte minden főbb

szereplőjéről olvashatunk olyan megjegyzést, hogy böjtöltek... Ha a Bibliában végigtanulmányozzuk ezeket az eseteket, azt találjuk, hogy amikor Isten népe imádkozott és *böjtölt*, az Úr nagy dolgokat tett értük. Megszabadultak ellenségeiktől a csatában, természetfeletti módon kijöttek a börtönből, a Szentlélek kitöltetett rájuk pünkösdkor, és így tovább, és így tovább... láthatjuk a mintát. Ez a minta a kereszténység egész történetében ismétli önmagát” (Melody Mason, Együtt az imában koordinátor, Generál Konferencia).

Arra hívjuk a gyülekezeti tagokat, hogy csatlakozzanak hozzánk az imában és a böjtben az egyházért, különösen pedig azokért, akik életében látni szeretnénk, hogy megismerik Krisztust, valódi kapcsolatba kerülnek vele, üdvösségre jutnak, valamint Isten iránt elkötelezett életet élnek. Imádkozunk együtt gyermekeinkért, barátainkért, családunkért, szomszédainkért, munkatársainkért, a környezetünkben élőkért!

A böjt többet jelent annál, hogy nem eszünk. A valódi hangsúly nem azon van, hogy kihagyunk pár étkezést, hanem azon, hogy többet imádkozunk. A böjt azt jelenti, hogy bizonyos dolgokat nem teszünk egy ideig azért, hogy céltudatosabban tudjunk imádkozni, és erre jobban tudjunk összpontosítani. Sokan úgy döntenek, teljesen tartózkodnak az étkezésektől, de nem mindenki képes arra, hogy egyáltalán ne egyen, tehát nem mindenki választja ugyanazt a típusú böjtöt. Úgy is dönthetünk, hogy egyszerűbb, könnyebb ételeket fogyasztunk. Vagy bizonyos ételektől tartózkodunk, mondjuk az édességektől vagy a gyorsételektől. Az is böjt, ha egy ideig mellőzzük a közösségi oldalakat, a televíziót, vagy egyéb időrabló dolgokat.

Ha úgy döntesz, hogy teljesen tartózkodsz az étkezéstől (arra vigyázni kell, hogy elég vizet vagy gyümölcslevet fogyassz!), az általában főzéssel/étkezéssel töltött időt most az imára tudod fordítani. Ha csak egy-két dologtól tartózkodsz, imádkozz mindig, amikor kísértést érzel, hogy mégis megtedd! Amikor azt érzed, muszáj megnézned a legutóbbi üzeneteidet valamelyik közösségi oldalon, inkább imádkozz!

Emlékeznünk kell arra, hogy a böjt nem garantálja, hogy imáink úgy találnak meghallgatásra, ahogyan szeretnénk. A böjt nem jelenti azt, hogy Isten figyelmesebben hallgat meg minket, vagy bőségesebben megjutalmaz. A böjt arról szól, hogy mi történik a mi szívünkben és elménkben. Segít, hogy mindinkább tudatában legyünk saját gyengeségünknek, és annak, hogy szükségünk van arra, hogy jobban függjünk Istentől. A böjt segít, hogy tudatosabban imádkozzunk, és összpontosítsunk az imáinkban arra, ami szívünk legmélyén gyötör.

Arra hívunk, hogy először imádkozz Istenhez, és tőle kérdezd meg, hogyan böjtölj, mire hív téged, mit adj fel azért, hogy több időt tölthess vele imában?

Aztán arra kérünk, csatlakozz hozzánk, az egyház egészéhez, az ima- és böjtnapon. Még ha úgy döntesz, nem böjtölsz, akkor is imádkozz velünk együtt! Tölts időt imával a szombati istentisztelet előtt, és kérd Istent, készítse szívedet és elmédet! Kérd meg Őt, hogy győzzön meg bármely bűnről, ami közte és közted áll! Valld be ezeket neki, kérd megtisztítását, gyógyítását, bocsánatát. Kérd, hogy mutassa meg, kikért kellene imádkoznod. Hozd el a neveket a szombat délutáni imaórára, hogy együtt imádkozzunk értük!

Vannak, akik nem szívesen imádkoznak hangosan, ezért kerülnek a közös imaalkalmak. Őket is hívjuk meg! Imádkozhatnak magukban is, felemelhetik imakéréseiket mindazokért az emberekért és élethelyzetekért, amik a szívünkben vannak. Azokhoz is egy szó, akik attól félnek, hogy „az ő imáik nem elég jók”. Legyetek biztosak abban, hogy Isten nem csak szavainkat hallja, de szívünket is látja. Nem „az elég jó” imákat várja, hanem az őszinte imádókat, akik szívből keresik Őt. Örömmel hallja a bizonytalan imákat is, ahol a szavak csak bukdácsolnak, és „helytelen sorrendben” hangzanak el. Még ha nem is tudjuk, hogyan imádkozzunk, Ő tudja. Meghallgat bennünket, és mindig hív, hogy együtt emeljük fel szavunkat hozzá.

„Ismét mondom nektek, hogy ha ketten közületek egyetértenek a földön bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám” (Mt 18:19, ÚRK).

Alig várjuk, hogy együtt imádkozzunk veled!